

Blagorodni g. Doropoljski!

Naročen sem na »Zvonček« že drugo leto. Jako mi je ugajala pripovedka o Kekcu. Posebno pa me zanima romanje naše Jelice. Hodim v 5. razred osnovne šole v Mariboru. Sedaj se hočem potruditi, da pridem drugo šolsko leto v realko. Rojen sem na Bledu, kjer je doma moje mame, ter sem tam ostal do svojega petega leta. Moji starši so bili med tem časom v Trstu. Ko so zasedli Italijani Trst, smo se naselili v Maribor. Imam 4 leta staro sestro Olgico. Ona hodi prvo leto v otroški vrtec in se precej dobro uči. Posebno zna deklamirati. Doma rada gleda slike v »Zvončku«.

Prosim Vas, uvrstite moje prvo pismo v svoj kotiček, drugič Vam sporočim kaj več.

Sedaj Vas prav srčno pozdravlja Vaš hvaležni naročnik

Drago P a v š i č.

Odgovor:

Ljubi Drago!

Bled — Trst — Maribor! Tako je začrtana meja Tvojega mladega življenja. Lepi so ti trije kraji, znameniti, slavni, naši! Z Bleda in z Maribora bo treba naravnati steze in pota, da se nekega lepega dne veseli, ponosni in zmagoviti pospremimo v Trst.

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Tretje leto sem že naročnica »Zvončka«, zato upam, da boste tudi to moje pisemce priobčili v svojem kotičku. Danes sem se namenila tudi jaz stopiti med Vaše kotičkarje.

Hodim v V. razred na Brdo. »Zvonček« mi prav ugaja. Prav rada ga čitam.

Posebno pa rada prebiram Vaš cenjeni kotiček. Učim se prav rada. To je moje

največje veselje. Koncem II. polletja sem imela prav dobro izpričevalo. Moji starši so ga bili jako veseli.

Najrajša se učim zgodovine, zemljepisa in risanja. Našega g. učitelja imam rada, ker nam večkrat kaj lepega čita iz zgodovine. Če Vam ugaja ta pesem, Vas prosim, da bi jo priobčili:

Cvetoči maj
prinesel je
na zemljo raj,
in ptičke nam
zapele so
in cvetke nam
vzcvetele so.
Lehak šepet
gre skozi gozd,
v srce zaveje
nam prostost.
Aj, zbogom, hram
in pusta peč —
na polje zdaj
in v les šumeč!

Srčno Vas pozdravlja

Stanka Novakova.

Odgovor:

Ljuba Stanka!

Tvoje lepo pesemco prav rad priobčujem. Naj nam bo napovednica pomladi, ki se za daljnimi gorami pripravlja k nam na pot, da našo zemljico prekrije s cvetjem in naše duše razveseli s petjem!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Prvikrat Vam pošiljam pisemce. Hodim v IV. razred I. oddelka osnovne šole pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Doma sem v vasi Sp. Žerjavcih. Najrajši čitam o Koclju. Kocljeva osveta je najlepša pripovedka vsega »Zvončka«. Najbolj se zanimam za

slike iz naših krajev. Moja najljubša zabava je pisanje in računstvo. Še bolj mi ugaja čitanje o treznosti, ker sem pri mladih junakih.

Prosim, uvrstite moje pisemce v svoj kotiček. Rad bi videl svoje pisemce v Vašem kotičku.

Z odličnim spoštovanjem
Vam vdani

Franc Urbanič.

Odgovor:

Ljubi Franc!

Tvoja najljubša zabava je pisanje in računstvo, še bolj pa Ti ugaja čitanje o treznosti. Dobro in prav! Mladi junaki, ki se ogibljejo alkohola kakor strupene kače, imajo dovolj moči in volje, da se v mladih dosti pametno, trezno in smoteno pripravljajo za poznejše življenje, ko bodo navezani sami nase. Treznost je lepa krepost, pijanost vodi v pogubo in propast!

*

Cenjeni gosp. Doropoljski!

Jako me veseli »Zvonček« in posebe še Vaš kotiček, zato bi se mu rad pridružil. Hodim v šolo v VII. razred na Viču. Doma sem v Kozarjah na lepem prirodnem kraju. »Zvonček« nam prinaša iz tiskarne gospa Orlova. V šolo jih prinese precej, a žal, sva v našem razredu samo dva, namreč jaz in Kogovšek, ki mu tudi ugaja »Zvonček«. Veselilo me bo, če boste objavili moj dopis v »Zvončku«.

Z odličnim spoštovanjem!

Ivan Martinjak.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Škoda, da šteje ves razred samo dva moja prijatelja. Pa nič ne de: bolje tako, kakor da bi ne bilo nikogar. »Malo nas je, a smo ljudje,« je rekel junačina, ki je zmajal preklal glavo s kopo pšenične slame.

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Še nikoli Vam nisem pisala, zato sem danes sklenila, da Vam bom pisala. Naročena sem že drugo leto na »Zvonček«. Jako rada prebiram »Izprehod po Beogradu«, kjer nam stric Pavle tako lepo opisuje krajevo mesto. Ko bi mogla, bi šla rada na izlet v Beograd. Prosim Vas, dragi gospod Doropoljski, ali veliko stane tak izlet? Povest »Kocljeva osveta« je pa jako zanimiva. Kako bi bilo lepo, če bi jo kdaj igrali na odrul? V šoli bomo kmalu imeli šolski oder. »Deklice iz preteklosti« me tudi jako zani-

majo, ker nas seznanjajo s kameno in brosnasto dobo.

Hodim v VI. razred na Viču. Stara sem 12 let. Drugo leto pojdem v gimnazijo v Ljubljano. Najljubši predmet mi je računstvo. Zato bi prosila, ako bi še katero računsko uganko priobčili v prihodnjih številkah.

Srčno Vas pozdravlja

Terezija Prijateljčeva.

Odgovor:

Ljuba Terezija!

Izkušal bom ustreči Tvoji želji po računski nalogi, kakor hitro mi bo mogoče. (Moram da že prihodnjič.) — Prav bi bilo, da bi si vsak ogledal naše glavno mesto Beograd. Vožnja tja in nazaj s poštnim vlakom stane iz Ljubljane 401 Din (brzovlak je še enkrat dražji). Prehrana in stanovanje stane dnevno do 150 Din. Aló: novce v žep in hajdi na pot!

*

Spoštovani g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam usojam pisati nekoliko vrstic. »Zvonček« imam naročen šele prvo leto, a čitala sem ga tudi poprej. Posebno mi ugaja Vaš kotiček. Imam bratca, ki je tudi tako bistroumen kakor Jankov Kocelj. On je v Vržeju v Salezijanskem zavodu in hodi v I. razr. gimnazije. Jaz hodim pa v IV. razr. osnovne šole na Senovem pri Rajhenburgu. Stara sem 10 let. Prosim, natisnite to pisemce v svojem kotičku.

Pozdrave in poklone Vam pošilja

vdana

Franja Jerajeva.

Odgovor:

Ljuba Franja!

Jankov Kocelj in Tvoj bratec — ej, da trčita ta dva skupaj, to bi navijala uro Anjari Panjari in obdelovala ubogi nos pri tlikavcu Brinclju! Ako se kdaj srečata v življenju — no, pa nam gospod Vandot napiše novo povest, da bomo še bolj poskakovali od resnobe in smeha! Bog daj na vse strani mnogo uspeha!

*

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Posetnica.

Priobčil Franjo Mihelčič.

Karlina Gabjač

Kateri posel opravlja ta gospodična?

